

CELKOVÉ HOSPODAŘENÍ FARNOSTI V ROCE 2021

<u>Sbírky</u>		<u>Výdaje</u>	
Běžné sbírky na provoz	108 590,-	Elektřina (ČEZ)	56 353,-
Účelové sbírky (odesílány mimo farnost)	11 204,-	Plyn (Innogy)	34 780,-
Sbírky na opravu střechy kostela	66 574,-	Voda (SČVK)	7 154,-
<u>Příjmy ostatní</u>		El. zabezpečení kostela	21 949,-
Dary na kostel a farnost	9 000,-	Farní kancelář (papír, IT, pošta apod.)	16 011,-
Dotace na Noc kostelů (město Semily)	9 500,-	Bankovní poplatky	2 205,-
Dotace na osvětlení (město Semily)	3 000,-	Daně	10 802,-
Nájemné, pachtý	5 224,-	Faktury za služby, revize a údržbu	18 188,-
Přeplatek za plyn (Innogy)	2 733,-	Vybavení fary a úklidové prostředky	7 166,-
Dary na opravu střechy kostela	375 000,-	Bohoslužby (hostie, svíčky, květiny)	23 951,-
Dotace na opravu střechy kostela	430 000,-	Zálohy na opravu střechy kostela	828 615,-

HOSPODAŘENÍ FARNOSTI – LEDEN 2022

<u>Sbírky</u>		<u>Přeplatek za elektřinu (ČEZ)</u>	
1. 1.	1 832,-	<u>Výdaje</u>	2 228,-
2. 1. (na střechu kostela)	7 700,-	Zálohy – elektřina (ČEZ)	1 380,-
9. 1.	2 775,-	Zálohy – plyn (Innogy)	2 840,-
16. 1.	2 309,-	Zálohy – voda (SČVK)	610,-
23. 1. (na Biblické dílo)	1 750,-	Poplatky	157,-
30. 1.	2 129,-	Nákup kancelářských potřeb	282,-
<u>Příjmy ostatní</u>		Nákup linolea	1 990,-
Dar na opravu střechy kostela	500,-	Pošta	65,-

**Tak jako jaro přináší nový život,
kéž hloubka tajemství Velikonoc
přinese do Vašich životů
Světlo a Naději.**

**Požehnané Velikonoce přeje
tým Domáčího hospice
14 pomocníků**



Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 21. dubna 2022. Uzávěrka následujícího čísla: 5. května 2022. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 9 24. dubna 2022

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).



Farnost sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 25. 4. – 8. 5. 2022

25. 4. Po KO 18.00 na poděkování za 65 let

26. 4. Út – – –

27. 4. St KA 08.00 za † Jaroslava

28. 4. Čt KA 08.00 za † Jaroslava Růtu a duše v očistci

29. 4. Pá **Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy**
KO 18.00 za † Helenu

30. 4. So KA 18.00 za † Pavla

1. 5. Ne **3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**

KO 08.30 za zdraví a Boží požehnání pro Oliverka a celou rodinu *sbírka na střechu kostela*

2. 5. Po *Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve*

3. 5. Út **Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů**

KO 18.00 za ++ Strnadovy

4. 5. St KA 08.00 za zdraví a Boží požehnání pro Tobiaska

5. 5. Čt KA 08.00 za zdraví a Boží požehnání pro Romana

6. 5. Pá KO 18.00 za † Cecílii Novotnou a živé z rodiny dcery a vnoučat

od 17.00 v KO svátost smíření

7. 5. So KA 18.00 za † Jozefa Balušíka

8. 5. Ne **4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**

KO 08.30 za farní společenství

V měsíci květnu po večerní mši svaté následuje májová pobožnost.

JEŽÍŠOVA PROHRA

Jedna moudrost praví: Bůh píše rovně i na křivých řádcích. Žádné řádky nejsou křivější než ty, na nichž je napsán život Ježíše Krista. Z lidského hlediska byla jeho mise propadák – a právě toto selhání je v jistém smyslu jádrem křesťanské teologie. Prohra na kříži byla krvavá a krutá.

Ježíš byl plný lásky a soucitu – dělal všechno pro to, aby lidem ukázal, jak milovat. Člověk by řekl, že snad každý pochopí, jak byl úžasný. Opak byl pravdou – jeho úsilí z lidského pohledu naprosto selhalo. Ježíš z kříže křičí na Boha naprosto lidským hlasem: „Proč jsi mě opustil?“ Jsou to táž slova, jaká pod tíhou zoufalství mohla vyjít z úst kohokoli z nás. Ježíš ale též vyznává víru: „Otče, do tvých rukou svěřuji svého ducha.“ Neměl ponětí, jestli bude vzkříšen. Neslyšel žádné tiché ujišťování: „Neboj se, můj synu. Bude to v pořádku!“ A tak se vrhl do prostoru, který mohl klidně být propastí. Učedníci ho nechali samotného – jeden ho zradil, druhý ho třikrát zapřel a ostatní vzali nohy na ramena. Zdálo se, že Ježíš opravdu prohrál.

A pak přišly Velikonoce. Křesťanské církve tento čas Ježíšova vzkříšení oslavují s velkou radostí. Je však možné, že učedníci přistupovali ke vzkříšenému Kristu spíše se smíšenými pocity. V textech o Ježíšově životě a smrti se dočteme, že jakmile byl zatčen, učedníci ho opustili. Petr s ním chodil od první chvíle, co Ježíš vyšel na veřejnost, a slíbil mu, že při něm bude stát za všech okolností. Ježíš však předpověděl, že než kohout zakokrhá a ohlásí nový den, Petr ho třikrát zapře. A tak se stalo. V rozhodujícím okamžiku ho nejbližší přátelé zradili, nedodrželi slib, a jeho vzkříšení je tedy nemohlo nijak rozradostnit.

Se zoufalstvím nad Ježíšovou smrtí a s pocitem viny, že ho opustili a zřekli se ho, se asi museli postupně naučit žít. Člověk v životě selhává stále, v malých i velkých věcech, a

svými přešlapy a chybami se buď něco naučí, nebo si odnese nezhojené rány v duši. Učedníci nečekali, že toho, koho zradili a kdo o jejich zradě dobře ví, uvidí tvář v tvář. Selhali na celé čáře a prvních setkání se vzkříšeným Kristem se nejspíš dost obávali.

Prohra nás může ovlivnit dvojím způsobem: Buď nám otevře dveře k úspěchu, nebo nás naplní beznadějí. Jidáš udal Ježíše autoritám a tak hluboce se za to styděl, že kvůli pocitu viny spáchal sebevraždu. Petr, jenž popřel, že Ježíše vůbec zná – natož aby přiznal, že byl jeho blízkým přítelem a učedníkem – zareagoval odlišně. Díky tomu, že selhal, se dokázal zbavit pýchy a chvástivosti, což byly typické rysy jeho povahy. Uvědomil si, že sám o sobě mnoho neznamena, a jeho nová pokora umožnila Bohu, aby v něm začal působit. Jak řekl Kristus, stala se z něho skála, základ budoucí církve.

Je možné, že Petr prožíval nejistotu. Selhal a mohl se ptát, jestli má vzkříšenému Kristu běžet naproti, nebo od něho utéct. Když zklame, máme někdy potřebu se před Bohem skrýt. Ale Bůh se od nás neodvrátí, nezavrhne nás. Jsme-li poníženi, má naopak lepší příležitost zaujmout naši pozornost. Domníváme se, že Bůh si vede seznam našich prohřešků a vítězství, myslíme si, že je stejný jako my – připravený zaznamenat si naše výkony a odměnit je, ale také – a to obzvlášť – potrestat naše nedostatky.

Mystici a lidé, kteří žijí modlitbou, nás odedávna ujišťují, že vnímají Boha jinak. Autor biblické knihy Izajáš slyší Boží hlas, jenž říká: „*Mé smýšlení není vaším smýšlením a vaše cesty nejsou mými cestami.*“

To, jak své prohry a vítězství posuzujeme, se od Božího pohledu liší.

Desmond Tutu, Mpho Tutu: *Nechme ožít dobro v nás*

MILOSRDENSTVÍ JE JÁDREM EVANGELNÍHO POSELSTVÍ

Během Jubilea 2000 ustanovil Jan Pavel II., aby se v celé církvi neděle po Velikonocích, zvaná také Bílá neděle, nazývala také **nedělí Božího milosrdenství**. Stalo se to v souvislosti s kanonizací Faustiny Kowalské, skromné polské sestry, která se narodila v roce 1905 a zemřela v roce 1938 a byla horlivou hlasatelkou Milosrdného Ježíše. Milosrdenství je skutečně jádrem evangelního poselství, je to vlastní jméno Boha, jeho tvář, kterou zjevil ve Starém zákoně a plně v Ježíši Kristu, vtělená Láska stvořitele a vykupitele. Tato milosrdná láska také ozařuje tvář církve a zjevuje se

jednak prostřednictvím svátostí, především prostřednictvím svátosti Smíření, jednak prostřednictvím skutků milosrdné lásky, jak společnými i individuálními. Všechno, co církev hlásá a koná, zjevuje milosrdenství, které Bůh člověku dává. Když církev znovu hlásá zapíranou pravdu nebo zrazené dobro, činí tak vždy na podnět milosrdné lásky, aby lidé měli život a měli jej v plnosti (Jan 10,10). Z Božského milosrdenství, které smiřuje srdce, prýští opravdový mír ve světě, mír mezi národy, kulturami a různými náboženstvími.

Benedikt XVI.

KŘÍŽOVÁ CESTA S VESELOU SPOLEČNOSTÍ

Na Velký pátek jsem se zúčastnila společné křížové cesty s rodinami z naší farnosti při cestě z Lomnice na Tábor. Většina z nich přijela ze Semil vlakem.

Bylo těžké všechny správně spočítat, ale snad nás bylo celkem 51. Z toho 5 lidí z Ukrajiny – dvě maminky a jejich 3 děti. Byli jsme rádi, že se k nám připojili. Děti z farnosti si s těmi z Ukrajiny za chvíli povídaly, nějak si dokázaly porozumět, i když každý mluvil svým jazykem.

Dospělí i děti se střídali v nesení dřevěného kříže a přibližně za hodinu jsme se dostali k prameni „Křížovka“, kde začíná i křížová cesta na Tábor. Výklenkové kapličky pocházejí z roku 1898, nyní jsou krásně rekonstruovány.

U každé kapličky postupně 10 dětí a 4 dospělí přečetli myšlenky k jednotlivým zastavením křížové cesty, konkrétní podnět pro náš život a modlitbu, ke které jsme se všichni připojili. Projít křížové cesty, jež nás dovedla na vrchol Tábor, trvalo půl hodiny. Děti vynesly nahoru na horu i dřevěný kříž.

Po chvíli odpočinku jsme sestoupili zpět do Lomnice opačnou stranou směrem ke Košovu, k rybníku v Oboře a následně na autobusové nádraží. Pěší cestu dlouhou 7 km zvládli všichni dobře, jen nejmladší účastník ji absolvoval v sedačce na zádech tatínka a nejmladší účastnice v kočárku trochu v odstupě za ostatními.

Pěkně jsme tak prožili část Velkého pátku. Myslím si, že takové akce krásně sblížují farnost, a chci všem za organizaci i celou společnou dobu moc poděkovat.

Marie Stránská

